

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΑΙ ΑΙ ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

Toū κ. William Pearce

«Τὴν Ἰηνὶανουαρίον, ἡ Βρεττανία, ἡ Δανία καὶ ἡ Ἰρλανδία κατέστησαν μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς κοινότητος. Ἐντὸς μιᾶς πενταετοῦ περιόδου ἔχουν ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ νίοθετήσουν τοὺς δασμοὺς τῆς Κοινότητος ὃς καὶ ἄλλας διατάξεις αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνονται εἰς τοὺς περὶ ἐμπορίου κανονισμούς. Παραλλήλως, πρόκειται αἱ ἐν λόγῳ χῶραι νὰ τύχουν εἰδικῶν ἐμπορικῶν διευκολύνσεων τὰς ὁποίας ἡ E.O.K. παρέχει ἥδη πρὸς ἄλλας Δυτικοευρωπαϊκάς, Μεσογειακάς καὶ Ἀφρικανικάς χώρας.

Διὰ τὰς χώρας αἱ ὁποῖαι μέχρι τοῦδε ἐτροφοδότουν μὲ τὰ προϊόντα των τὰς τρεῖς αὐτὰς νέας χώρας-μέλη τῆς E.O.K., ἡ δημιουργηθεῖσα ἥδη νέα κατάστασις θὰ ἔχῃ δύο δψεις. Καθ' ὅσον ρυθμὸν αἱ τρεῖς νέαι χῶραι θὰ εὐθυγραμμίζουν τὸ ἔξωτερικὸν δασμολόγιον των πρὸς τὸ κοινὸν δασμολόγιον τῆς Κοινότητος, ώρισμένοι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε δασμῶν θὰ μειωθοῦν.

Εἰς ἄλλους τομεῖς, τὰ ἐπίπεδα τῶν προστατευτικῶν δασμῶν θὰ ὑψωθοῦν σημαντικῶς. Ἡμεῖς ἐνδιαφερόμεθα ζωηρῶς διὰ τὸν ἀντίκτυπον ὁ ὁποῖος ἀναποφεύκτως θὰ σημειωθῇ ἐπὶ τῶν ἀγορῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων. Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν δεκαετίαν, αἱ τρεῖς αὐταὶ χῶραι εἰσήγαγον κατὰ μέσον ὅρον 10 ἑκατομμύρια τόννους σιτηρῶν κατ' ἔτος. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Βρεττανία ἥθελεν ἐπιστρέψει εἰς τὸ καθεστώς τῶν σταθερῶν δασμῶν τοὺς ὁποίους ὅριζει ἡ ΓΚΑΤΤ καὶ ἐὰν ἡ Δανία καὶ ἡ Ἰρλανδία ἥθελον διατηρήσει τὸ ἥδη ὑφιστάμενον σύστημα τιμῶν, τότε θὰ πρέπει νὰ ἀναμένωμεν ὅτι αἱ καθαραὶ εἰσαγωγικαὶ των ἀνάγκαι θὰ αὐξηθοῦν κατὰ περίπου 50 τοῖς ἑκατὸν ἐντὸς περιόδου πέντε ἐτῶν. Ἀντιθέτως, ἐὰν αἱ χῶραι αὐταὶ ἀκολουθήσουν τὴν γεωργικὴν πολιτικὴν τῆς E.O.K., θὰ πρέπει, ἐντὸς τῆς ἴδιας περιόδου, αἱ χῶραι αὐταὶ νὰ καταστοῦν καθαρῶς ἔξαγωγικαὶ εἰς τὸν τομέα τῶν σιτηρῶν.

Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ εἰς τὰς ἔξαγωγάς μας ἐσπεριδοειδῶν καὶ καπνοῦ αἱ ὁποῖαι θὰ ἔχουν νὰ ἀντιμετωπίσουν ὑψηλότερα ἐπίπεδα προστατευτικῶν δασμῶν καὶ ηὑξημένον συναγωνισμὸν ἐκ μέρους Μεσογειακῶν καὶ Ἀφρικανικῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι προτιμῶνται.

Ἡ θέσις τὴν ὁποίαν ἔχει ἥδη λάβει ἡ Κοινότης εἶναι αὐτὴ τοῦ ὅτι δὲν ὁφείλει τίποτε· ὅτι αἱ μειώσεις αἱ ὁποῖαι θὰ σημειωθοῦν εἰς τὰ δασμολόγια τῶν τριῶν νέων χωρῶν - μελῶν πλέον ἢ θὰ ἀντισταθμίσουν τὰς τρίτας προμηθευτρίας - χώ-

ρας εἰς διάφορα τὰς αὐξήσεις τῶν προστατευτικῶν δασμῶν αἱ ὄποιαι θὰ σημειωθοῦν λόγῳ τῆς εὐθυγραμμίσεως πρὸς τὸ ἔξαγωγικὸν δασμολόγιον τῆς Κοινότητος καὶ τῆς υἱοθετήσεως τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς της.

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν συμφωνοῦν. Οἰοσδήποτε καὶ ἐὰν εἶναι ὁ ἀντίκτυπος ἐκ τῆς διευρύνσεως τοῦ ἐμπορίου μας, ἐν τῷ συνόλῳ του - καὶ εἶναι ἄγνωστον ποῖος θὰ εἶναι ὁ ἀντίκτυπος αὐτὸς - ὥρισμένοι τομεῖς τοῦ ἐμπορίου μας θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ ἀντιμετωπίσουν νέους καὶ περισσότερον περιοριστικὸς φραγμούς. Βεβαίως, θὰ μελετήσωμεν τὰ πλεονεκτήματα προσφορᾶν ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος εἰς ἄλλους τομεῖς κατὰ τὴν ἑκάστοτε περίπτωσιν. Δὲν θεωροῦμεν, ἐν τούτοις, ἔαυτοὺς δεσμευμένους, οὔτε λογικῶς ἀλλ᾽ οὔτε καὶ νομικῶς, ὅπως ἀποδεχθῶμεν οίανδήποτε γινομένην προσφοράν.

Ὑπὸ τὰς καλλιτέρας δυνατὰς συνθήκας, θὰ εἶναι δύσκολος ἡ ἐπίτευξις μᾶς συμφωνίας. Πράγματι, ἔχει προταθῆ ὅπως τὰ θέματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διεύρυνσιν ἀποτελέσουν ἀντικείμενον διαπραγματεύσεων εὐρυτέρου χαρακτῆρος καὶ καταβληθῆ προσπάθεια ὅπως ἐπιλυθοῦν κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις αὐτὰς. Τοῦτο θὰ ἥτο δυσχερές δι' ἡμᾶς. Θὰ ἥτο δύσκολον νὰ πείσωμεν τὸ Κογκρέσσον νὰ χορηγήσῃ εἰς ἡμᾶς τὰς εὐρυτέρας ἔξουσίας, αἱ ὄποιαι θὰ μᾶς εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ νὰ διεξαγάγωμεν τὸν νέον γῦρον τῶν πολυμερῶν ἐμπορικῶν διαπραγματεύσεων εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ θέματα τῆς διευρύνσεως παραμείνουν ἀνεπίλυτα...

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἀποδίδουν μεγάλην σημασίαν εἰς τὰς πολυμερεῖς διαπραγματεύσεις αἱ ὄποιαι ἔχουν προγραμματισθῆ βραδύτερον ἐντὸς τοῦ ἔτους. Ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὰς διμερεῖς ἐμπορικὰς συνομιλίας τὰς σχετιζομένας μὲ τὴν Σμιθσόνιον Συμφωνίαν τὸν Δεκέμβριον 1971, ἐκαλέσαμεν ἄλλας μεγάλας ἐμπορικὰς χώρας νὰ ὑποστηρίξουν τὴν διεξαγωγὴν εὐρυτέρων διαπραγματεύσεων, αἱ ὄποιαι θὰ ἥσαν ἀναγκαῖαι τόσον διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐμπορίου ὃσον καὶ διὰ τὴν μελέτην καὶ τὴν ἐπεξεργασίαν βελτιώσεων εἰς παγκόσμιον ἐμπορικὸν σύστημα, εἰς τρόπον ὥστε αὐτὸν νὰ εὐθυγραμμισθῇ πρὸς τὰς ἀλλαγὰς τοῦ ἐμπορικοῦ «περιβάλλοντος», λαμβανομένου ὑπὸ ὅψιν ὅτι οἱ κανόνες τῆς ΓΚΑΤΤ ἔχουν υἱοθετηθῆ καὶ χρονολογοῦνται ἀπὸ τῆς δεκαετίας 1940 - 1950...

Δ α σ μ ο ί : Θὰ ἐπιδιώξωμεν μίαν μείωσιν τῶν δασμῶν. Παρὰ τὸ γεγονός δτι ἔξ ἀλλεπάλληλοι γῦροι διαπραγματεύσεων τῆς ΓΚΑΤΤ εἶχον ως ἀποτέλεσμα τὴν μείωσιν τῆς σημασίας τῶν δασμῶν, οὗτοι παραμένουν εἰσέτι ἔνας σοβαρὸς φραγμὸς εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ παγκόσμιου ἐμπορίου. Αἱ διαπραγματεύσεις περὶ δασμῶν προσέλαβον ἰδιαίτεραν σημασίαν διὰ τὸν λόγον ὅτι ἔχει ἐπέλθει αὐξήσις τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν αἱ ὄποιαι διεξάγονται βάσει προνομιακῶν συστημάτων.

Ἀντιθέτως πρὸς διάφορουν δημοσιογραφικαὶ πληροφορίαι, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν ἔχουν προτείνει τὴν πλήρη κατάργησιν τῶν δασμῶν. Κρίνοντες βάσει τῶν παρόντων δεδομένων, οὐδεμία συμβαλλομένη χώρα θὰ ἥτο διατεθειμένη, εἰς τὸ προκαταρκτικὸν αὐτὸ στάδιον, νὰ ἀναλάβῃ μίαν τοιαύτην ὑποχρέωσιν. Ἐκεῖνο τὸ ὄποιον ἔχομεν προτείνει εἶναι ὅτι τὸ μελλοντικὸν ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐμπορίου Βιομηχανικῶν Προϊόντων τῆς ΓΚΑΤΤ θὰ ἥτο δυνατὸν νὰ ἀρχίσῃ μίαν συζήτησιν - ὀσονδήποτε ὑποθετικὴ καὶ ἐὰν φαίνεται - ἐπὶ τοῦ θέματος

διεξαγωγής έμπορικών συναλλαγών μεταξύ τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν εἰς βιομηχανικὰ προϊόντα ἀπηλλαγμένα παντὸς δασμοῦ. Μία τοιαύτη ἐνέργεια τῆς ΓΚΑΤΤ θὰ ὑπεχρέωνται τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας νὰ μελετήσουν τὴν καθιέρωσιν λελογισμένων προστατευτικῶν δασμολογικῶν δρίων δι' ὧρισμένα προϊόντα καὶ τομεῖς πρᾶγμα τὸ διόποιον θὰ συνέβαλε σημαντικώτατα εἰς τὴν μείωσιν τῶν δασμῶν.

Μὴ δασμολογικοὶ φραγμοί: Ἡ πρόοδος εἰς τὰς διαπραγματεύσεις ἐπὶ τῶν δασμῶν ἔξαρται, ἐν τινι μέτρῳ, ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν συνομιλιῶν ἐπὶ τῶν μὴ δασμολογικῶν φραγμῶν. Ἐὰν οἱ μὴ δασμολογικοὶ φραγμοὶ δὲν καταστῆ δυνατὸν νὰ διέπωνται ἀπὸ ἕνα διεθνῆ κανονισμόν, θὰ συνεχίσουν ἀναμφιβόλως νὰ ὑποσκάπτουν τὰ ἀποτελέσματα τῶν διαπραγματεύσεων ἐπὶ τῶν δασμολογικῶν θεμάτων. Ἡ πρόοδος θὰ καταστῇ δυσχερής. Αἱ χῶραι - μέλη τῆς ΓΚΑΤΤ ἔχουν φθάσει εἰς τὸ συμτέρασμα δι' ὑπάρχουν ἄνω τῶν 800 τοιούτων μὴ δασμολογικῶν φραγμῶν. Μεταξὺ τῶν φραγμῶν αὐτῶν δὲν ὑπάρχουν δύο οἱ διόποιοι νὰ ἔχουν τὰ αὐτὰ χαρακτηριστικά. Συχνά, εἶναι δύσκολον νὰ προβλεφθοῦν αἱ ἐπιπτώσεις τῶν φραγμῶν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ ἀκόμη δυσκολώτερον νὰ εὑρεθοῦν τρόποι περιορισμού των χωρὶς νὰ τεθοῦν ἐν κινδύνῳ οἱ νόμιμοι σκοποὶ χάριν τῶν δόποιων πολλοὶ τῶν φραγμῶν αὐτῶν ἔχουν υἱοθετηθῆ. Τὸ πρόβλημα συνίσταται εἰς τὸν περιορισμὸν ἡ τὴν πλήρη κατάργησιν τῶν φραγμῶν οἱ διόποιοι δὲν δικαιολογοῦνται καὶ ἡ καθιέρωσίς κανόνων διὰ τῶν δόποιων θὰ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐναρμόνισις καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν ἄλλων...

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐπρότεινον εἰς τὴν Γεωργικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ΓΚΑΤΤ μίαν μέθοδον ἡ δόπια θὰ ἡτο δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ διὰ τὴν, ἐν καιρῷ, ἐλευθεροποίησιν τοῦ ἐμπορίου γεωργικῶν προϊόντων. Ἡ πρότασίς μας συνίσταται κατ' οὓσιαν εἰς τὴν μετατροπὴν ὅλων τῶν προστατευτικῶν στοιχείων εἰς ἰσότιμα σταθερά τέλη· ἡ υἱοθέτησις ἐνὸς τοιούτου συστήματος τελικῶς θὰ ἀποκλείσῃ οἴανδήποτε αὐξῆσιν. Ἐν συνεχείᾳ, θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ διεξαγωγὴ διαπραγματεύσεως μὲ σκοπὸν τὴν μείωσιν τῶν δασμῶν κατὰ προϊόντα καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐπὶ ἕνα μακρὺ χρονικὸν διάστημα. Δέν ἔχομεν προτείνειν οἴανδήποτε δρια σχετικὰ μὲ τὸ δικαίωμα τῶν κυβερνήσεων νὰ συμπληρώνουν δι' οἴανδήποτε τρόπου τὸ εἰσόδημα τῶν παραγωγῶν των. Ἐχομεν, δημος, εἰστηγηθῇ διὰ τὰ συστήματα τὰ δόποια αἱ κυβερνήσεις ἥθελον υἱοθετῆσει διὰ τὴν συμπαράστασίν των πρὸς τοὺς παραγωγούς των νὰ εἶναι φύσεως τοιαύτης, ὥστε νὰ ἐπηρεάσουν τὴν παραγωγὴν δυσκολώτερον.

Δὲν εἰμεθα ἀμετακινήτως προσκεκολλημένοι εἰς τὴν ἄποψίν μας αὐτήν διετυπώσαμεν μίαν πρότασιν ως βάσιν διὰ τὴν ἀπαρχὴν τῶν συνομιλιῶν. Δὲν εἰμεθα δογματικοὶ ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων εἰς ἐμπορικὰς συμφωνίας. Ἀναγνωρίζομεν τὸ γεγονός διτι μεταβολαὶ εἰς τὰ συστήματα ἐπιδοτήσεως τῶν παραγωγῶν γεωργικῶν προϊόντων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπέλθουν ἐν μιᾷ νυκτὶ. Θὰ καταστῇ ἀναγκαία ἡ λῆψις ὠρισμένων μεταβατικῶν μέτρων καὶ τοῦτο, πράγματι, πιθανὸν νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν παράλληλον λῆψιν πολυμερῶν μέτρων μιᾶς κάποιας μορφῆς. Θὰ ἔξετάσωμεν τὴν λῆψιν οἴανδήποτε τοιούτου μέτρου ἐκτιμῶντες τὸν βαθμὸν καθ' δι τοῦτο ἥθελε συμβάλει, ἐν καιρῷ, εἰς τὴν θεμελιώδη ἐλευθεροποίησιν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ γεωργικοῦ ἐμπορίου.

Ἐγ γ υ ἡ σ ε ι ζ : Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ ὑποστηρίξουν ἐπίσης τὴν ἔξ-έ-
τασιν ἐνὸς νέου πολυμεροῦς συστήματος ἐγγυήσεων.

Αἱ διατάξεις τοῦ Ἀρθρου 19 τῆς ΓΚΑΤΤ διὰ τῶν ὁποίων παρέχεται τὸ δι-
καιώμα εἰς τὰ συμβαλλόμενα μέρη νὰ περιορίζουν τὰς εἰσαγωγὰς προϊόντων τὰ
ὅποια θὰ ἥτο δυνατὸν νὰ ἔχουν σοβαρὸν δυσμενῆ ἀντίκτυπον ἐπὶ τῶν ἐντοπίων
παραγωγῶν, δὲν ἀπεδείχθησαν ἀρκούντως ἀποτελεσματικαὶ διὰ τὴν ἐπίλυσιν
προβλημάτων σχετικούμενων μὲ τὸν αὐξοντα ρυθμὸν τῶν ἐπερχομένων μεταβολῶν
εἰς τὸν τομέα τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου. Ὡς ἐκ τούτου, δλαι αἱ ἐμπορικᾶς ἀνε-
πιγμέναι χᾶραι προσεπάθησαν νὰ ἔξενρουν ίδιους τρόπους ἐπιλύσεως τῶν ἔκά-
στοτε ἐμφανίζομένων προβλημάτων ἐκτὸς τῶν ἴσχυόντων κανόνων τῆς ΓΚΑΤΤ.
Αἱ ἐνέργειαι, δημος, αὗται ἔτεινον εἰς τὴν ὑπονόμευσιν τοῦ βαθμοῦ ἐγκυρότητος
τῶν κανονισμῶν τῆς ΓΚΑΤΤ. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶναι προφανῶς ἀναγκαῖον εἶναι
ἔνα νέον πολυμερὲς σύστημα ἐγγυήσεων τὸ ὅποιον θὰ θεσπίσῃ κανόνας καὶ δια-
δικασίας αἱ ὅποιαι θὰ γίνουν ἀποδεκταὶ ὑφ' ὅλων τῶν χωρῶν καὶ θὰ τηρηθοῦν
τόσον ἐν τῇ θεωρίᾳ ὅσον καὶ ἐν τῇ πράξει.

Παρ' ὅλον ὅτι βεβαίως δὲν ὑπάρχει ὁμοφωνία, τὰ κύρια στοιχεῖα ἐνὸς τοιού-
του συμπληρωματικοῦ συστήματος ἔχουν ἀρχίσει νὰ γίνωνται ἀντιληπτά. Βάσει
ἐνὸς παρομοίου συστήματος, αἱ μὲ ταχὺν ρυθμὸν αὐξανόμεναι εἰσαγωγαὶ αἱ ὅποιαι
ἀπειλοῦν σοβαρῶς νὰ βλάψουν τοὺς ἐντοπίους παραγωγῶν θὰ ἥτο δυνατὸν νὰ
περιορισθοῦν προσωρινῶς, εἰς τρόπον ὕστε νὰ δοθῇ καιρὸς εἰς τὰς ἐντοπίους
βιομηχανίας νὰ προσαρμοσθοῦν πρὸς τὰς νέας συνθήκας συναγωνισμοῦ. Ἀντιθέ-
τως ἀπὸ δ, τι συμβαίνει μὲ τὰς ἡδη ἴσχυούσας διαδικασίας τοῦ ἄρθρου 19, τὸ λεπτὸν
θέμα τῆς ἴσορροπίας τοῦ διαμερισμοῦ τῶν βαρῶν θὰ ἥτο δυνατὸν νὰ ἐπιλυθῇ ὑπὸ
ἔνα νέον πολυμερὲς σύστημα - δχι διὰ δασμολογικῆς ἀντισταθμίσεως ή ἀντιποί-
νων - ἀλλὰ διὰ μιᾶς ὑποχρεώσεως τὴν ὅποιαν θὰ ἀνελάμβανον αἱ χᾶραι, περιορί-
ζουσαι τὰς εἰσαγωγάς των, νὰ βοηθήσουν καὶ νὰ ἐπιταχύνουν τὸν ρυθμὸν προσαρ-
μογῆς τῶν ἐντοπίων βιομηχανῶν των.

Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἰδέα ἐνὸς νέου πολυμεροῦς συστήματος ἐγγυήσεων
ἔτυχεν εὑρείας ὑποστηρίξεως, ἔξεφράσθησαν, ἐν τούτοις, ἀνησυχίαι διὰ πρὸς
τὸν ἀντίκτυπον μιᾶς τοιαύτης ἐνέργειας ἐπὶ τῶν ἡδη ἴσχυοντων ἐμπορικῶν ὑπο-
χρεώσεων. Ἡμεῖς αὐτοὶ ἀνησυχοῦμεν ἐπίσης διὰ πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο. Τὸ βιώ-
σιμον, ἐν τούτοις, τοῦ ὅλου συστήματος τῆς ΓΚΑΤΤ μιᾶς δημιουργεῖ ἀκόμη μεγα-
λυτέρας ἀνησυχίας· ἐκτὸς ἐὰν ἔξευρεθῇ τρόπος γεφυρώσεως τοῦ εὐρυνομένου
ρήγματος μεταξὺ τῶν ταχέως μεταβαλλομένων συνθηκῶν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς
περιορισμένης δυνατότητος τῶν ἐντοπίων οἰκονομιῶν νὰ προσαρμοσθοῦν πρὸς
τὰς νέας συνθήκας συναγωνισμοῦ. Καθ' ἡμᾶς, τὸ ἔργον συνίσταται εἰς τὴν ἐπεξερ-
γασίαν κανόνων οἱ ὅποιοι θὰ περιορίζουν τὴν προσφυγὴν εἰς πολυμερεῖς ἐγγυή-
σεις εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας εἰς τὰς ὅποιας ἡ ἀνάγκη θὰ εἶναι γνησία καὶ
πραγματική.